

Шумський М. О.

Я і мій колега по дуету Володимир Дорохін познайомилися з Володимиром Івановичем Рожком 1994 року. Справа в тому, що ніжинський дует баяністів розпочав свою діяльність 1986 року. Спочатку ми працювали в межах Ніжинського університету. Були якісь поїздки до Білорусії, потім ми вступили в асистентуру Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського і навчалися у прекрасного педагога Миколи Івановича Різоля. По її завершенні розпочали концертну діяльність, але щоб вийти на велику сцену, потрібні були поштовх, сприяння. І відбулася ніби випадкова зустріч, та, мабуть, це було не випадково. Сталося це так: ніжинська музична школа святкувала свій ювілей, ми виступили в концерті. Оскільки вже було пізно, зима, хуртовина, снігу багато, ми вирішили залишити баяни, щоб забрати їх наступного дня. Приходимо за ними і зустрічаємо Сергія Миколайовича Родіна, заступника міського голови, а поряд із ним – незнайомий нам чоловік: «Познайомтесь хлопці, будь ласка. Це Володимир Іванович Рожок»¹. І розказав, де він працює, що він наш земляк. І оскільки вчора Володимир Іванович не зміг приїхати на ювілей, запропонував нам зіграти кілька творів. Ми вийшли на сцену, зіграли п'ять-шість творів. Володимир Іванович відразу сказав: «Так, восьмого березня урядовий концерт. Відбудеться він не в Палаці "Україна", а більш камерно, у Національній опері. Ви маєте там виступити». З цього виступу й розпочалася наша активна концертна діяльність.

Володимир Іванович і надалі залучав нас до участі у багатьох серйозних і відповідальних акціях: «Дні української культури в Баварії», «Дні Болгарії в Україні», «Марш миру» 1997 й 1998 років і в багатьох інших. Були виступи в Національній філармонії України, Національній музичній академії. Завдяки його підтримці ми отримали звання заслужених артистів України.

---

¹ Тут і далі у статті цитати взято з розмов із учасниками описаних подій.